

Celem prezentowanego projektu było wykorzystanie Kołowego Modelu Narcyzmu (CMN) do analizy związków narcyzmu z funkcjonowaniem w związkach romantycznych. Narcyzm to osobowość cecha związana z gorszym funkcjonowaniem w długotrwałych związkach romantycznych – mniejsza satysfakcja z relacji więź, trudności w regulacji emocjonalnej i sprzeczne poczucie własnej wartości. Jednak większość badania skupiały się tylko na jednej domenie – sprawczości – w której może znajdować się wspaniałe ja utrzymany. Co więcej, w poprzednich badaniach rzadko uwzględniano dwie odrębne strategie samoobrony: unikający i antagonistyczny. CMN zapewnia ramy teoretyczne umożliwiające połączenie tych zagadnień. To zakłada, że przejawy narcyzmu różnią się pod względem sprawstwa i komunii, w tym strategii samodoskonalenia i samoobrony dla obu, co przypomina rozumienie narcyzmu jako widmo. Takie szczegółowe podejście pozwala na bardziej ogólne wnioskowanie o zależności pomiędzy narcyzmem a funkcjonowaniem w związkach romantycznych. Projekt składał się z siedmiu badań, rozpatrywanie trzech podstawowych problemów badawczych. Wyniki pokazują, że (1) formy narcyzmu są różne związane z jakością związku romantycznego, (2) relacje te można wytłumaczyć inaczej mechanizmy związane z dziedziną, w której utrzymywane jest „ja”, oraz (3) te relacje mogłyby można wyjaśnić różnicami w funkcjonowaniu emocjonalnym w różnych formach narcyzmu. Wyniki te potwierdzają Okrągły model narcyzmu, pokazujący, że komunია i sprawczość mają raczej charakter addytywny niż wymienne efekty; zatem różnicowanie przejawów narcyzmu tylko przez jeden z nich wymiary mogą prowadzić do nieprecyzyjnych wniosków na temat tej cechy. Słowa kluczowe: widmo, agentyzm narcyzm, narcyzm wspólnotowy, narcyzm antagonistyczny, empatia, poczucie własnej wartości, jakość relacji, emocje